

Neljänneksi kantaja väittää, että komissio rikkoi periaatetta, jonka mukaan kaikki yrityksiä on kohdeltava yhdenvertaisesti lain edessä, kun se sovelsi virheellisesti sakkojen laskentaa koskevia suuntaviivoja ⁽²⁾ Kantaja väittää lisäksi, että komissio loukkasi suhteellisuusperiaatetta, koska kantajalle määrätty sakko oli suhteeton kaikkiin tinastabilisaattoreita koskevan päätöksen muihin adressaatteihin, ja erityisesti Baerlocheriin nähden.

Viidenneksi kantaja väittää, että komissio väärästi kilpailua yhteismarkkinoilla SEUT 101 artiklan vastaisesti, koska se sovelsi virheellisesti sakkoja koskevia suuntaviivoja.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio loukkasi hyvän hallinnon periaatetta, koska se ei suorittanut tutkintaa huolellisesti ja viipymättä, ja loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia, kun se ei jatkanut tutkimusta ajanjaksona, jolloin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsiteltiin kanteita yhdistetyissä asioissa Akzo ym ⁽³⁾, jotka koskivat asianajajan ja asiakkaan välisen yhteydenpidon luottamuksellisuutta.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUV L 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Suuntaviivat asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL C 210, s. 2).

⁽³⁾ Yhdistetyissä asioissa T-125/03 ja T-253/03, Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals v. komissio, 17.9.2007 annettu tuomio, Kok. s. II-3523.

Kanne 22.1.2010 — Ella Valley Vineyards v. SMHV — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Asia T-32/10)

(2010/C 80/65)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jerusalem, Israel) (edustaja: asianajaja C. de Haas)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Ranska)

Vaatimukset

— SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 11.11.2009 tekemä päätös on kumottava kokonaisuudessaan sillä perusteella, että se on asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohdan vastainen

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki "ELLA VALLEY VINEYARDS" luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten (rekisteröintihaemus nro 3 360 914).

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Hachette Filipacchi Presse SA.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: ranskalainen sanamerkki ja yhteisön sanamerkki "ELLE" luokkaan 16 kuuluvia tavaroita varten (yhteisön tavaramerkki nro 3 475 365).

Väiteosaston ratkaisu: väite hylätään.

Valituslautakunnan ratkaisu: väiteosaston päätös kumotaan.

Kanneperusteet: asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu, koska merkityksellinen yleisö ei yhdistä mitenkään kyseessä olevia tavaramerkkejä, eikä tavaramerkin "ELLA VALLEY VINEYARDS" käyttö merkitse merkitsisi aikaisempien tavaramerkkien maineen epäoikeutettua hyväksikäyttöä.

Kanne 28.1.2010 — ING Groep v. komissio

(Asia T-33/10)

(2010/C 80/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ING Groep (Amsterdam, Alankomaat) (edustajat: asianajajat O. Brouwer, M. Knapen ja J. Blockx)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— riidanalainen päätös on kumottava muun muassa perustelujen puuttumisen tai riittämättömien perustelujen vuoksi siltä osin, kuin päätöksessä luokitellaan CTI-toimenpiteeseen tehty muutos 2 biljoonan euron suuruiseksi lisätueksi

— riidanalainen päätös on kumottava muun muassa perustelujen puuttumisen tai riittämättömien perustelujen vuoksi siltä osin, kuin komissio on asettanut tuen hyväksymiselle rakenneuudistusta koskevat edellytykset, jotka menevät pidemmälle kuin on asianmukaista ja rakenneuudistusta koskevassa tiedonannossa edellytetään

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rahamarkkinoiden kuohuessa syys-lokakuussa 2008 Alankomaiden valtio sijoitti 11.11.2008 10 biljoonan suuruisen Core Tier 1 -ydinpääomapanoksen (jäljempänä CTI-toimenpide) ING:hen (jäljempänä myös kantaja). Euroopan komissio hyväksyi tämän tuen väliaikaisesti 12.11.2008 kuudeksi kuukaudeksi.

Alankomaiden valtio suostui tammikuussa 2009 ottamaan vastattavakseen taloudellisen riskin, joka liittyi osaan kantajan heikentyneistä varoista. Euroopan komissio hyväksyi tämän toimenpiteen väliaikaisesti 31.3.2009, missä yhteydessä Alankomaiden valtio sitoutui esittämään kantajaa koskevan rakenneuudistussuunnitelman. Kantaja ja Alankomaiden valtio sopivat lokakuussa 2009 alkuperäiseen CTI-toimenpiteeseen tehtävästä muutoksesta, jotta mahdollistettiin CTI-pääomapanoksen puolikkaan aikaistettu takaisinmaksu. Kantajan rakenneuudistussuunnitelman lopullinen versio toimitettiin komissiolle 22.10.2009.

Komissio teki 18.11.2009 riidanalaisen päätöksen, jossa se hyväksyi tukitoimenpiteen edellyttäen, että päätöksen liitteissä I ja II luetteloituja rakenneuudistussitoumuksia noudatetaan.

Kantaja vaatii kanteellaan valtiontuesta nro C 10/2009 (ex N 138/2009) tehdyn päätöksen osittaista kumoamista. Valtiontuki koostui siitä, että Alankomaat myönsi kantajan epälikvideille varoille luottomahdollisuuden (Illiquid Assets Back-Up facility) ja rakenneuudistussuunnitelmalle tukea. Kantaja vaatii kyseisen päätöksen kumoamista siltä osin kuin siinä kantajan mukaan i) luokitellaan CTI-toimenpiteeseen tehty muutos 2 biljoonan euron suuruiseksi lisätueksi, ii) siinä asetetaan tuen hyväksymisen edellytykseksi hintajohtajuuskieltojen hyväksyminen ja iii) siinä asetetaan tuen hyväksymisen edellytykseksi rakenneuudistusta koskevat vaatimukset, jotka ovat suhteettomia ja menevät pidemmälle kuin rakenneuudistusta koskevassa tiedonannossa edellytetään.

Kantaja vaatii riidanalaisen päätöksen osittaista kumoamista seuraavin perustein:

Kantaja väittää ensimmäisessä perusteessaan, joka koskee CTI-toimenpiteeseen tehtyä muutosta, että komissio

a) rikkoi SEUT 107 artiklaa, kun se katsoi, että kantajan ja Alankomaiden Core Tier -toimenpiteeseen tekemä muutos oli valtiontukea ja

b) loukkasi huolellisuusperiaatetta ja rikkoi SEUT 296 artiklaa, koska se ei tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti kaikkia tämän yksittäistapauksen relevantteja näkökohtia, kuullut asianomaisia henkilöitä ja perustellut riidanalaisista päätöistä riittävästi.

Kantaja väittää toisessa kanneperusteessaan, joka koskee ING:n ja ING Directin hintajohtajuutta koskevaa kieltoa, että komissio

a) loukkasi hyvän hallinnon periaatetta, koska se ei tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti kaikkia tämän yksittäistapauksen relevantteja näkökohtia, minkä lisäksi se laiminlöi velvollisuutensa perustella päätöksen asianmukaisesti.

b) loukkasi suhteellisuusperiaatetta, kun se asetti tukitoimenpiteen hyväksymisen edellytykseksi hintajohtajuutta koskevat kiellot, jotka eivät ole asianmukaisia, tarpeellisia tai oikeasuhteisia

- c) rikkoi SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohtaa ja sovelsi virheellisesti rakenneuudistusta koskevan tiedonannon sisältämiä periaatteita ja suuntaviivoja.

Kantaja väittää kolmannessa kanneperusteessaan, joka koskee rakenneuudistusta koskevia suhteettomia vaatimuksia, että päätöstä rasittaa

- a) arviointivirhe, koska komissio laski väärin tuen absoluuttisen ja suhteellisen määrän ja loukkasi suhteellisuusperiaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta vaatimalla liiallista rakenneuudistusta ilman, että se olisi huolellisesti ja puolueettomasti tutkinut kaikki sille esitetyt relevantit tosiseikat ja
- b) arviointivirhe, minkä lisäksi päätös on puutteellisesti perusteltu, koska siinä on poikettu rakenneuudistusta koskevasta tiedonannosta vaadittua rakenneuudistusta arvioitaessa.

Valitus, jonka Carlo De Nicola on tehnyt 28.1.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-55/08, De Nicola v. EIP, 30.11.2009 antamasta tuomiosta

(Asia T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava
- Oikeudenkäyntikulut on korvattava korkoineen ja myönnetyn luoton määrä on arvioitava uudelleen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä valitus on tehty virkamiestuomioistuimen 30.11.2009 antamasta tuomiosta. Tuolla tuomiolla hylättiin kanne, jossa oli vaadittu sen päätöksen kumoamista, jolla vastaaja oli hylännyt De Nicolan kanteen, jossa vaadittiin yhtäältä tutkimaan uudelleen häntä koskeva arviointikertomus vuodelta 2006 ja toisaalta vuodelta 2006 myönnetty ylennykset siltä osin kuin häntä ei ollut ylennetty; hänen vuotta 2006 koskevan arviointikertomuksensa kumoamista koskeva vaatimus; on todettava, että hän oli joutunut henkisen häirinnän kohteeksi; investointipankki on velvoitettava korvaamaan vahingot, joita hänelle tuosta häirinnästä oli aiheutunut ja lopuksi vaatimus, jonka mukaan päätös, jolla tietyt laserhoitoa koskevat lääkirinkulut oli jätetty ottamatta vastattavaksi, on kumottava.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi seuraavat perusteet:

- Virkamiestuomioistuin oli lainvastaisesti jättänyt lausumatta ja se on tieteen tahtoen päättänyt tutkia vain muutamat oikeudenkäyntiväitteistä, jollei sitten ole kokonaan unohtanut kanteen kohdetta (esimerkiksi kumoamisvaatimuksen toinen ja kolmas perustelu, valituskomitean kieltäytymisen ratkaisemasta pääasiaa, jne).
- Virkamiestuomioistuin ei ollut lausunut hänen vaatimuksestaan, jonka mukaan hänen esimiestensä menettelyn lainmukaisuus oli tutkittava vastaajan omaksumien arviointikriteerien valossa. Lisäksi se oli virheellisesti pitänyt työntekijöiden menettelyä menettelyä, jonka valittaja oli tuonut esille ja jota hän pitää suoraan ja yksinomaan EIP:n menettelynä
- Valitusperusteena esitetään myös se, että tutkintapyynnöt oli hylätty, että todistustaakka oli käännetty ja että perustelut puuttuivat. Viimeksi mainitusta todetaan, että virkamiestuomioistuin oli jättänyt perustelematta useita ja ratkaisevia kohtia, tai että se oli esittänyt ristiriitaisia ja/tai epäjohtomukaisia, aineellisesti puutteellisia perusteluita. Erityisesti mainitaan kieltäytyminen henkilöstösääntöjen 41 artiklan soveltamisesta sekä vuodelta annetun arviointikertomuksen kumoamisvaatimuksen hylkääminen
- Lopuksi valittaja väittää, että koska kyse on yksityisoikeudellisesta työsopimuksesta, analogisen kanteen nostamisedellytykset eivät täyty eikä tässä asiassa voida soveltaa niitä sääntöjä ja menettelytapoja, joita sovelletaan julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa oleviin yhteisöjen virkamiehiin.